

18 GRZ 02

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar van partij X, voetganger;

en

Partij B; WA-verzekeraar van een personenauto, eigendom van en bestuurd door partij Y.

Feitelijke gegevens

In april 2014 vond er omstreeks 04.40 uur een ongeval plaats op een provinciale weg. Er is sprake van een onverlichte weg waar gereden mag worden met een maximumsnelheid van 80 km/pu. De weg bestaat uit twee rijhelften, een voor elke richting. Op de weg is geen verlichting aanwezig. Aan de ene kant van de rijweg bevindt zich een fietspad (twee richtingen) en aan de andere kant van de weg bevindt zich een sloot. De verzekerde van partij B reed in de richting van Coevorden toen de verzekerde van partij A opeens midden op de weg liep. De verzekerde van partij B kon de voetganger niet meer ontwijken en schepte hem.

Deze foto is afkomstig van google maps.

Stellingname van partijen

Partij A stelt dat het ongeval niet alleen te wijten is aan een verkeersfout van haar verzekerde. De verzekerde van partij B kunnen verwijten gemaakt worden ten aanzien van zijn verkeersgedrag. Gelet op de verkeerssituatie had de verzekerde van partij B de voetganger eerder kunnen waarnemen dan pas op het moment dat hij hem aanreed. Daarnaast heeft de verzekerde van partij B geen enkele moeite gedaan om een ongeval te voorkomen. Er is geen botsplaats of remspoor aangetroffen en de verzekerde van partij B is niet uitgeweken. Als laatste is niet aangetoond dat de verzekerde van partij B groot licht voerde, wat onder de gegeven omstandigheden wel gewenst was. Partij A meent dan ook dat partij B 45% van de schade moet vergoeden.

Partij B stelt dat haar verzekerde rechtens geen enkel verwijt gemaakt kan worden voor het ontstaan van het ongeval. Het ongeval is alleen te wijten aan de door de zwakkere verkeersdeelnemer begane fout(en). En voor zover haar verzekerde al enig verwijt kan worden

gemaakt is er sprake van aan opzet grenzende roekeloosheid van de voetganger. Partij B stelt dat uit geen enkel stuk uit het dossier blijkt dat haar verzekerde enkel met dimlicht zou hebben gereden. Dit is een aanname van partij A. Daarnaast betwist partij B het causaal verband tussen het rijden met dimlicht en de aanrijding. Ook de stelling van partij A dat de verzekerde van partij B de verzekerde van partij A eerder had kunnen zien is een aanname meent partij B. Uit de vlak na het ongeval afgelegde verklaringen van de getuigen aan de politie bleek eerder het tegendeel ("hij was er ineens" en "ineens zag ik iemand voor mijn auto"). Ook hier ontbreekt het causaal verband tussen het moment van zien van de voetganger en het moment van aanrijding. Het argument dat haar verzekerde geen moeite heeft gedaan om een ongeval te voorkomen gaat ook niet op meent partij B. Haar verzekerde heeft wel degelijk geremd maar dat mocht helaas niet baten. Uit het politierapport blijkt dat op het wegdek een regelspoor is aangetroffen. Doordat de auto voorzien is van ABS blijft er geen remspoor op het wegdek achter. Partij B meent dan ook dat zij gehouden is 0% van de schade te vergoeden.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk om het geschil in behandeling te nemen.

Om als automobilist een beroep op overmacht te kunnen doen, dient het ongeval enkel en alleen te wijten te zijn aan een fout van de zwakkere verkeersdeelnemer. De automobilist dient tevens alles gedaan te hebben om een ongeval te voorkomen. Ook dient de fout van de voetganger zo onwaarschijnlijk te zijn dat hier geen rekening mee gehouden kon worden. Voor de inhoudelijke beoordeling hiervan zijn de omstandigheden van het geval doorslaggevend.

De commissie meent dat de feiten en omstandigheden in deze zaak er toe leiden dat er sprake is van overmacht. Het onderzoek vond in de nacht plaats, op een onverlichte weg in de 'middle of nowhere'. Er is geen bewoning in de buurt van het ongeval, noch een bushalte dan wel oversteekplaats. Er is sprake van een afzonderlijk fietspad, links van de weg en afgescheiden met een brede groenstrook. Hierdoor hoefde de bestuurder op deze locatie geen voetgangers op de weg te verwachten.

De commissie meent dat er geen bijzondere omstandigheden ter plaatse waren waarop de automobilist zijn rijgedrag verder had moeten aanpassen. Hij reed 75 à 80 km/pu en voerde verlichting. Of dit al dan niet groot licht was doet niet ter zake. Uit het dossier blijken geen feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat groot licht voeren verplicht was ten tijde van het ongeval. Dat het midden in de nacht is en de weg verder onverlicht was doet hieraan niets af.

De bewijslast dat er sprake is van overmacht rust op de automobilist. In deze bewijsopdracht slaagt de automobilist. Hij hoefde in alle redelijkheid in deze situatie geen rekening te houden met een langzamere verkeersdeelnemers midden op de weg. Daarnaast ziet de commissie geen reden om er van uit te gaan dat de automobilist zijn rijgedrag had moeten aanpassen. Het kan niet van een automobilist verwacht worden op dit tijdstip zonder enig verder verkeer op de weg nog veel langzamer te gaan rijden. De commissie meent dat de automobilist alles gedaan heeft wat hij in deze situatie moest doen. Tegenbewijs levert partij A hier althans niet voor.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat er sprake is van overmacht en dat partij B gehouden is 0% van de kosten te vergoeden.

Aldus beslist op 18 juli 2018 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. J. Boer, mr. H.C. van der Plas en mr. drs. N.J.E.G. Cremers, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris